Влада — Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України ◆ № 123 (373) ◆ Четвер, 2 липня 1992 року ◆ Ціна 1 крб.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

«ПРО ГОЛОВУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ»

Відповідно до статті 5 Закону України «Про Конституційний Суд України» Верховна Рада України **постановляє:**

Обрати Юзькова Леоніда Петровича Головою Конституційного Суду України.

Голова Верховної Ради України I. ПЛЮЩ.

м. Київ
1 липня 1992 року.

ДАЛЕКИЙ СХІД СТАЄ БЛИЖЧИМ

Учора Президент України Леонід Кравчук зустрівся з міністром закордонних справ Республіки Корея паном Лі Сан Оком.

Обговорювалися питання налагодження співробітництва між Україною та Республікою Корея на всіх рівнях. Л. Кравчук зокрема вказав на велику зацікавленість у цьому співробітництві. Наші стосунки, підкреслив він, засновані поки що на побажаннях та намірах. Необхідно їх поставити на міждержавний рівень, що надасть їм систематичного характеру. Президент України повідомив у цьому зв'язку, що нині опрацьовується торгово-економічна угода. Невдовзі після неї передбачено підписати міждержавний договір України та Республіки Корея.

Зарубіжний гість зі свого боку передав найкращі побажання Президента Республіки Корея Ро Де У українському народові в його зусиллях у розбудові нашої держави, висловив сподівання, що у майбутньому буде підписано двосторонні договори про дружбу та співробітництво та взаємний захист інвестицій. Це стане міцною правовою базою, необхідною для зміцнення наших відносин, зазначив керівник зовнішньополітичного відомства Республіки Корея. Він, зокрема, повідомив про плани уряду своєї країни відкрити Посольство в Україні до середини наступного року.

ПОТІК БІЖЕНЦІВ, ЯК ПОВІНЬ

Комісія Верховної Ради України з питань правопорядку та боротьби із злочинністю повідомляє, що обстановка у зоні придністровського конфлікту протягом останніх діб залишається напруженою. Керівництво Молдови позитивно оцінило результати стамбульської зустрічі й можливе введення до регіону незалежних сил для роз'єднання сторін, що конфліктують.

Тим часом спостерігається активне передислокування молдовських сил і техніки у рибницькому й дубоссарському напрямках. На кицканському плацдармі розгорнуто значну кількість піхоти, танків і артилерії. Молдовською стороною зроблено спроби використати в бойових діях авіацію. Не припиняються артилерійські й мінометні обстріли населених пунктів Придністров'я, зокрема, Бендер, Дубоссар, Григориополя. Придністровські формування відкривають вогонь у відповідь.

Різко збільшився потік біженців з Придністров'я у напрямку українського кордону. Їхня кількість досягла десятків тисяч. Серед біженців є поранені, яких розміщено у лікарнях Одеської області.

У зоні особливого режиму органи внутрішніх справ України вживають усіх заходів, спрямованих на забезпечення громадського порядку.

Читайте в номері

4 5

Закон України **ПРО КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ**

ПРАВАМ людини буде присвячено спільний випуск поштових марок, який планують здійснити Поштова адміністрація ООН та Україна. Обидві марки будуть представлені у червні наступного року на філателістичних виставках, що паралельно демонструватимуться у Відні та Києві. У рамках підготовки до цієї акції Київ відвідала делегація Поштової адміністрації ООН. Як повідомила її голова доктор Ріккарда Туру, спільний з Україною випуск поштових марок з тематики людських прав увінчає серію, присвячену 30-ти статтям Декларації прав людини. Розпочата ООН чотири роки тому, вона завершиться у 1993 році, коли у Відні відбудеться Світовий конгрес з прав людини.

Двоє на стежці

Заздрити чи співчувати цим молодим людям, які вичитали в книжках, що завтра за шкільним порогом для них відкриється цілий світ? Вірити чи не вірити словам мудрих навчителів, що «на світі тисячі стежок — одна із них твоя»? Напучуватимуть учителі, навчатимуть батьки... Але, мабуть, ніхто так і не наважиться застерегти, що стежка ця сьогодні набагато крутіша, зрадливіша й тернистіша, ніж учора. Ніхто не наважиться висловити це вголос. Щоб не злякати рожевих юнацьких сподівань. Та й чи потрібно? Адже ще не відвальсувала прощальним шкільним танком дитинство. Адже ще не вечір. Навіть не випускний...

Фото Укрінформ.

Актуально

ДИВНИЙ ДЕСАНТ

Відставку уряду прийняв парламент Молдови. Очікується, що наступником Валерію Муравські на посту глави уряду буде Андрей Сангелі, який раніше працював міністром — сільського господарства республіки. Тим часом у Придністров'ї тривають бої. Як заявив представник 14-ї армії, молдовські сили атакували Бендери із застосуванням бронетехніки та артилерії. За його словами, у місті понад десять чоловік загинуло і 25 поранено. Перший заступник голови бендерського міськвиконкому заявив, що внаслідок артилерійського обстрілу виникла пожежа на міській торговій базі. Прес-центр Міністерства оборони Молдови повідомив, що придністровські гвардійці атакували міський відділ поліції в Бендерах, а також обстріляли з мінометів молдовські позиції неподалік від Дубоссар. Як повідомив представник Міністерства оборони республіки, в Тирасполь прибула 103-тя Тульська авіадесантна дивізія.

ГОТУЮТЬСЯ ГРУНТОВНО

Зустріч міністрів закордонних справ країн СНД відбудеться 3 липня у Москві. Про це заявив представник зовнішньополітичного відомства Росії Ястржембський. Вона буде присвячена переговорам глав держав співдружності, які пройдуть в російській столиці 6 липня. За словами Ястржембського, у Москві також очікується зустріч міністрів оборони країн СНД. Порядок денний цих переговорів уточнюється.

ПРИЇЖДЖАЙТЕ, АЛЕ ПІЗНІШЕ

Відмовлено у візі на поїздку до Фінляндії екс-президентові Грузії Гамсахурдіа. Він мав намір відвідати цю країну під час проведення у Хельсінкі на початку липня сесії НБСЄ. Фінське зовнішньополітичне відомство повідомило Гамсахурдіа, що може надати йому візу на два тижні, але з 15 липня.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Парламентська хроніка

Народжується Конституція—народжується істина

Денне і вечірнє засідання 30 червня

Вони були присвячені розгляду проекту нової Конституції України. Обговорення цього документа, як зазначив, виступаючи з доповіддю голова Конституційної комісії Президент України Леонід Кравчук, є найважливішим з усього, про що досі йшлося у Верховній Раді.

Л. Кравчук проаналізував хід роботи над Концепцією і самим проектом Конституції в контексті суспільно-політичних процесів, що відбувалися в Україні, які в свою чергу певною мірою пояснюють розбіжності між Концепцією і самим проектом Конституції. Президент України підкреслив, що Конституція є консолідуючим чинником у суспільстві, має стати нормативним баченням нашого майбутнього.

Зупинившись на загальній характеристиці проекту Конституції, Л. Кравчук наголосив:

— Особливістю є те, що основним об'єктом правового захисту в цій Конституції є людина як найвища соціальна цінність, її права і свободи, гарантії їх реалізації. Саме цим поданий проект Конституції відрізняється від усіх попередніх Конституцій, у яких ' перевага віддавалася загальнодержавним інтересам, держава стояла над людиною, протистояла суспільству. Проект же нової Конституції передбачає, що весь суспільний і державний механізм спрямований на забезпечення та захист прав і свобод людини. В цьому полягає головна ідея проекту Конституції.

За проектом визнається пріоритет загальнолюдських цінностей, прихильність і повага до загальновизнаних норм міжнародного права, він відкидає будь-яку ідеологію як державну, є провідником принципу поділу влади і визнає, що єдиним джерелом влади є народ.

На таких загальних засадах побудовано і розвинено в окремих розділах, главах і статтях проект нової Конституції.

Уже із запитань депутатів до доповідача визначилося коло дискусійних проблем.

З інформацією від робочої групи Конституційної комісії виступив доктор юридичних наук, професор Леонід Юзьков. Він, зокрема, дав правове тлумачення деяких положень проекту Конституції, пояснив, чому робоча група і сама Конституційна комісія зупинилися на тому чи іншому варіанті розв'язання певних проблем. Скажімо, чому обрано назву законодавчого органу «Національні Збори». Не тільки тому, що вона є благозвучною. До речі, за Конституцією УНР 1918 року органом законодавчої влади були Всенародні Збори. А й тому, що місцеві Ради вже не є державними органами і не підпорядковані, як було ще донедавна, Верховній Раді. Тому можуть виникнути проблеми з використанням термінів.

Або чому віддається перевага саме двопалатній структурі Національних Зборів? Програмується, що Рада Депутатів і Рада Послів мають бути постійно діючими органами.

— Деякі члени Конституційної комісії, — зазначив професор Л. Юзьков, — пов'язують двопалатну структуру парламенту з можливим моделюванням у майбутньому федеративного устрою України. Якби й справді це було так, то від ідеї двопалатного парламенту варто було б відмовитися. Але мета інша. Передусім необхідно забезпечити узгодженість загальнодержавних і регіональних самоврядних інтересів. Адже ми вже стали на шлях розвитку регіонального самоврядування, його інтереси слід представляти у парламенті. Це по-перше. А подруге, саме двопалатна структура здатна забезпечити високий рівень професіоналізму у розробці й прийнятті законопроектів, змагальність у цьому процесі, необхідну дію механізмів стримувань і противаг.

Слід зазначити, що в цілому проект нової Конституції побудовано так, що система стримувань і противаг гарантує принцип поділу влад на законодавчу, виконавчу і судову, забезпечує повновладдя громадян України, унеможливлює повернення до авторитаризму і тоталітаризму.

Однак саме ці питання, судячи з обговорення проекту Конституції, й найбільше хвилювали депутатів. Промовці піддавали сумніву положення про те, що голів управ має призначати Президент, що парламент має бути двопалатним, висловлювалися побоювання щодо земельного чи федерального устрою України тощо. Дискутувалося й питання про те, як саме приймати Основний Закон. А депутат Андрій Мостиський, зокрема, висловив думку про те, що прийняття нової Конституції — прерогатива нового парламенту, бо свою історичну роль нинішній парламент вичерпав. А були часи, коли незалежність України підтримувала лише опозиція...

— Я не поділяю такої думки, — зазначив, виступаючи в обговоренні проекту нової Конституції, Голова Верховної Ради України, співголова Конституційної комісії Іван Плющ. — Адже всі разом, і опозиція, і більшість, прийнявши Декларацію про державний суверенітет України, ми стали на шлях незалежності, тепер маємо закріпити її конституційно. Ось і підійшли до цієї межі. Ми живемо в період, коли відбувається зміна суспільно-економічної формації, перехід від централізованої економіки до ринкових структур, від авторитарної організації влади до демократії. Це не може не позначитися на проекті Конституції. А вона повинна бути довготривалою і стабільною, щоб у ній були закладені механізми, які б запобігали узурпації влади, нехтування повновладдя народу. Ми маємо створити Конституцію, яка б забезпечила неподільність держави з будь-яким устроєм, що розв'язав би ініціативу нашого народу.

Ця ідея була зустрінута в залі оплесками.

Із 42 депутатів, що записалися на обговорення проекту Конституції, виступило 16. Кожен вносив свої пропозиції та зауваження, кожен піддавав сумніву й критиці певні положення, кожен мав що сказати, як нам жити далі...

Документ обговорюватиметься й наступного дня. Втім, якщо громадяни України й справді мають стати джерелом влади, то парламент має надати їм можливість узяти-таки участь в обговоренні проекту нової Конституції, висловити свої думки щодо нього, бо що не кажіть: 400 депутатів добре, а 52 мільйони громадян — все ж таки краще. Тоді й народиться істина.

Світлана ПИСАРЕНКО,
парламентський оглядач «Голосу України».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОСПІХУ НЕ ПОВИННО БУТИ

Ранкове засідання 1 липня

Відклавши на пізніше затвердження Голови Конституційного суду, а також ратифікацію напередодні хельсінкської зустрічі НБСЄ Договору про звичайні збройні сили в Європі, до якого наша держава приєдналася минулого місяця на сесії Ради Північноатлантичного співробітництва, депутати продовжили обговорення проекту Нової Конституції — Основного Закону України.

У дебатах з цього питання до 12-ї години виступило 20 парламентаріїв. Думки часом висловлювалися діаметрально протилежні. Та й дива тут нема ніякого. За словами В. Романюка з Хмельниччини, «вперше в історії багатостраждальної України ми приступаємо до вироблення Основного Закону життя незалежної демократичної держави, вільної від батьківських повчань з Москви».

Що й не кажіть, завдання це дуже й дуже не просте. Особливо, якщо врахувати той факт, що суспільно-політичні та економічні відносини в нашому суспільстві ще не склалися, реформи тільки розпочинаються, а підготовка правової бази не закінчена. Тому багато промовців наголошували: з прийняттям Конституції треба поспішати, але повільно, щоб не наламати дров. Мабуть, з цією думкою не можна не погодитись. Адже зауважень до проекту було чимало. Якщо узагальнити їх, то найпринциповіші, як на мене, стосувалися шляхів формування виконавчої влади, що призначатиметься однією особою — Президентом. Зокрема, С. Хмара вбачає в цьому можливість встановлення авторитарної влади. Не позбавляти органи місцевого самоврядування статусу державних структур закликав і депутат з Сумщини В. Марченко. Пристрасно обговорювалися й інші важливі питання: бути парламенту одно- чи двопалатним, який устрій України кращий — унітарний чи федеративний, вводити посаду віце-президента чи ні. Список цей можна продовжувати. Причому на кожен аргумент «за» одних депутатів їхні опоненти відразу знаходили контраргумент. В єдиному погоджувалася більшість промовців — проект слід доопрацювати й опублікувати для всенародного обговорення.

Як це краще зробити? Ми вже маємо гіркий досвід «брежнєвських обговорень».. Та й «політиків змалечку» в нас вдосталь. Не потонути б у морі пропозицій та зауважень. На мою думку, треба прислухатися до слів, сказаних депутатами С. Головатим та В. Яценком і, можливо, об'єднати їх. Перший запропонував створити спеціальну комісію з фахівців, які б зробили дійсно грунтовний науковий аналіз усіх спірних положень проекту Основного Закону. А потім, як наголосив В. Яценко, обговорити й затвердити його всім складом Верховної Ради. Ті ж проблеми, які не вдасться розв'язати в парламенті, винести на референдум, сформулювавши питання однозначно: «так» чи «ні». Дуже слушна, на мою думку, пропозиція.

Ігор ГРУШКО.

НОВІ ТАРИФИ НА ТРАНСПОРТІ

Кабінет Міністрів України прийняв постанову про регулювання тарифів на послуги пасажирського транспорту і зв'язку. Це стосується окремих видів залізничного, морського та річкового транспорту. В ній, зокрема, йдеться і про міжміський та приміський автомобільний транспорт, а також таксі. Цими видами транспорту в Україні користуються щодня 18 мільйонів пасажирів.

Якими тепер будуть ціни квитків на проїзд в автобусах і чим викликане їх нове підвищення? На це запитання кореспондента УКРІНФОРМ відповідає начальник пасажирського управління української державної корпорації «Укравтотранс» В'ячеслав ПЕРФІЛЬЄВ:

— З 1 липня в Україні вводяться нові тарифи на пасажирські перевезення в автобусах, — говорить В'ячеслав Васильович. — Що вони передбачають? На міжміських перевезеннях затверджено для всіх маршрутів єдиний тариф за кілометр проїзду в автобусах з м'якими сидіннями — 60 копійок, з твердими — 50. Це значить, що вартість проїзду на цьому виді транспорту збільшується у 2,85 раза. Наприклад, якщо раніше з Києва до Черкас у м'якому автобусі можна було добратися за 49,5 карбованця, у твердому — за 40, то тепер відповідно це обійдеться в 138 і 115 карбованців, вартість проїзду на маршруті Київ—Умань була 45 і 37 карбованців, стала 124 і 103 карбованці і т. д.

По приміських перевезеннях право встановлювати тарифи, за погодженням з місцевими державними адміністраціями, надано обласним територіально - виробничим об'єднанням автотранспорту. Ми поставили умову, щоб коефіцієнт тарифів був не вищим, ніж на міжміських маршрутах і рекомендували по можливості знизити ціни.

Тепер про таксомотори. Ціна за проїзд у цьому виді транспорту в різних містах коливатиметься в середньому від 6 до 12 карбованців за кілометр, плюс плата за посадку і платний простій. У таксі повинні бути відповідні таблиці розрахунків. У той же час вартість квитка в автобусах міського сполучення залишається колишньою — 50 копійок.

Зрозуміло, сказав наприкінці В. Перфільєв, що не від хорошого життя встановлюються такі ціни. Збитки по міжміських перевезеннях у нас становили тільки за чотири місяці 268 мільйонів карбованців, на приміських маршрутах — 453 мільйони карбованців, по таксомоторах — 147 мільйонів. Держава не може дотувати ці види перевезень, тому нам і було надано право регулювати ціни в межах, які забезпечували б нормальну життєдіяльність підприємства. Іншого виходу немає, адже «Укравтотранс» сьогодні вже банкрут. Це викликане різким підвищенням вартості рухомого складу. Автобуси подорожчали з 45—55 тисяч до 800 тисяч — 1,4 мільйона карбованців. У багато разів зросли ціни на паливо, мастильні матеріали...

Навряд чи стане втіхою для пасажирів цей коментар. Судячи з того, що сказав відповідальний працівник корпорації, із зростанням цін нам не варто особливо розраховувати на поліпшення обслуговування, додержання графіків руху автобусів.

Валентин ВЕРНОДУБЕНКО.

ВИСТУП ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ, СПІВГОЛОВИ КОМІСІЇ ПО РОЗРОБЦІ НОВОЇ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ І. ПЛЮЩА

НА П'ЯТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ 30 ЧЕРВНЯ 1992 РОКУ

Шановні народні депутати, виборці!

Розвиток суспільно-політичної обстановки в Україні поставив на порядок денний дуже багато проблем, вирішення яких сприяло б корінним перетворенням у житті народу, зміцненню гарантій прав кожного громадянина і залученню його до участі в процесах, що нині відбуваються.

Ми наближаємось до тієї межі, коли положення Декларації про державний суверенітет України повинні набути свого конституційного закріплення. Дальша розбудова незалежної України без конституційного формування головних інститутів нашої державності неможлива.

Як вам відомо, Верховна Рада України в цьому напрямі уже зробила немало.

Насамперед, вона, враховуючи вимоги життя, ухвалила цілий ряд законів про внесення змін і доповнень до нині діючої Конституції України. Зокрема, були внесені такі зміни і доповнення до Основного Закону, що мали суттєвий вплив на поглиблення демократії, реалізацію принципу розподілу влад, реформування державних структур тощо.

Далі. Законодавчий орган України прийняв багато актів, що за своїм змістом і призначенням є конституційними — зокрема закони: про громадянство, про державний кордон, про загальний військовий обов'язок і військову службу, про арбітражний суд, про прокуратуру, про Конституційний Суд та інші.

Але чи можуть ці закони замінити або ж компенсувати Основний Закон? Звичайно, ні. Враховуючи це, Верховна Рада у жовтні 1990 року утворила Конституційну комісію, а трохи більше року тому ухвалила Концепцію нової Конституції України, що дало можливість більш цілеспрямовано працювати над цим документом.

Сьогодні, обговорюючи проект нової Конституції України, ми не повинні забувати, що незалежно від того, хочемо ми цього або ж ні, живемо у перехідний період, коли відбувається зміна суспільно-економічної формації, перехід від централізованої економіки до ринкових структур, від авторитарної організації влади до демократії. Це, звичайно, не може не позначитись і на змісті Конституції, всього нашого поточного законодавства.

Зважаючи на це, навряд чи сьогодні ми можемо поставити всі крапки над «і», домогтися філігранної досконалості норм нашого Основного Закону. Але, і це головне, ми повинні дивитися вперед, бачити перспективу в розбудові нашої держави. І Конституція має допомагати нам в цьому, сприяти пошуку власного шляху і в Загальноєвропейський дім і у світову Цивілізацію.

Які принципові положення, на мою думку, є тут визначальними.

Перше, якою має бути нова Конституція. З позицій тривалості її дії: тимчасовою (тобто розрахованою на певний перехідний період) чи довготривалою. З позиції механізму внесення до неї змін: жорсткою, тобто із ускладненим механізмом її змін та доповнень, чи гнучкою — із спрощеним механізмом її змін та доповнень.

Логічною здається така відповідь на поставлене питання.

Конституція України має бути довготривалою. Вона повинна закріпити такий механізм внесення до неї змін і доповнень, який забезпечував би її стабільність.

Але ця «залізна» логіка не завжди виправдовується життям, особливо, коли йде процес формування незалежної держави, коли ще немає сталих традицій і перевіреного практикою досвіду.

Давайте подумаємо, хіба не може статися так, що закладені «на віки» у Конституцію певні державні інститути не приживуться на нашому грунті. Очевидно, ніхто не дасть гарантій, що такого не трапиться, навіть за умов, що відповідні інститути можуть цілком ефективно функціонувати в інших державах.

І тому, коли Конституція заважатиме змінювати ці інститути, то вона тим самим не виконуватиме свою функціональну роль. Буде гальмом на шляху творчого державотворення.

Можливий і другий варіант. Певні конституційні норми діють ефективно, сприяють, скажім, утвердженню демократії. Але на виборах у Парламент перемагають консервативні сили, які хочуть відмінити чи змінити відповідні норми. То хіба Конституція може допускати спрощення порядок зміни таких норм? Безперечно, ні.

Отже, я знову повертаюся до питання, якою має бути Конституція України: тимчасовою чи довготривалою, гнучкою чи жорсткою.

Переконаний, що в цей складний, перехідний період Конституція України повинна бути жорсткою, а відтак, стабільною стосовно тих її положень, які не викликають будь-яких сумнівів і потребують утвердження як основи гуманізму, демократії, соціальної злагоди і справедливості.

Що ж стосується запровадження нових державно-правових інститутів (наприклад, двопалатних Національних Зборів України, обласних і районних управ, мирових суддів), то можна було б встановити гнучку систему внесення до них змін і доповнень. Це дало б змогу вносити необхідні зміни в механізм побудови і функціонування цих інститутів. Щоправда, гнучкий (відносно спрощений) порядок внесення змін і доповнень до Конституції чи її окремих частин не може існувати надто тривалий термін. Тут мають бути певні обмеження в часі (можливо, не більше 10 років).

Друге: права людини. При всій практичній складності цього питання, складності реалізації прав кожної людини в повсякденному житті, в законодавчому плані воно є найпростішим. Адже Україна є учасницею всіх міжнародних пактів з прав людини і тому відтворення їх норм в Конституції, в поточному законодавстві є проблемою суто юридичною. Як відомо, Верховна Рада прийняла Закон, за яким належним чином ухвалені і ратифіковані норми міжнародних договорів набувають сили національного законодавства.

Третє: співвідношення законодавчої і виконавчої влади. На що тут треба звернути увагу? Передусім, Україна як держава перехідного періоду не може бути за формою державного правління ні чисто парламентською, ні чисто президентською республікою.

Сьогодні, в складних кризових умовах, необхідна сильна виконавча влада, яка б забезпечила і відповідну послідовність в переобудчих процесах, і необхідну єдність в політиці, і дисципліну в центрі та на місцях.

Саме з цією метою Верховна Рада запровадила інститут Президента, ввела посади його представників як глав місцевої адміністрації.

Але для того, щоб виконавча влада не розвивалась в авторитарному напрямі, необхідно урівноважити її сильною і незалежною законодавчою владою. Треба чітко провести розподіл повноважень (розподіл влад) між ними, передбачити механізми, які на будь-якому етапі давали б можливість перепиняти узурпацію влади, нехтування повновладдям народу.

Такою противагою авторитарним тенденціям можуть бути лише представницькі органи державної влади, які, уособлюючи суверенітет народу, можуть і повинні стати гарантом демократичного розвитку держави.

Ось чому розвиток парламентаризму, конституційне закріплення прерогатив парламенту має важливе значення.

Інша річ, яким має бути парламент — однопалатним чи двопалатним. Безумовно, двопалатний парламент має свої переваги. Але і однопалатний парламент показав свою дієздатність. І можливо, та ідея однопалатного парламенту, яка була закладена у схваленій Верховною Радою Концепції, сьогодні знайде багато прихильників.

Питання структури парламенту треба ще раз уважно і всебічно проаналізувати і після всенародного обговорення проекту повернутись до нього.

Четверте: розподіл повноважень між центром і місцями, а точніше — між місцевою виконавчою владою і місцевим самоврядуванням. Тенденція, коли місцева адміністрація намагається перебрати на себе функції і права місцевого самоврядування, є неприпустимою, і тому в проекті Конституції слід чітко визначити і надійно закріпити права місцевого самоврядування, передбачивши систему гарантій, що забезпечували б реалізацію цих прав, неможливість їх узурпації місцевою адміністрацією. Інакше ні про яку демократію, про розвиток ініціативи населення говорити неможливо. І ми знову опинимося в тому болоті, з якого тільки почали вибиратися.

І, нарешті, п'яте: форма державного устрою України. Відомо, що останнім часом при обговоренні цього питання все частіше (відверто чи замасковано) відстоюється унітарна або федеративна форма державного устрою. Навіть варіанти однопалатного чи двопалатного парламенту України пов'язуються з тією чи іншою формою устрою держави.

Мені здається, що і це питання ми не можемо сьогодні вирішити однозначно. Все буде залежати від розвитку економічних процесів і поглиблення територіального (регіонального) самоврядування. Я цілком допускаю, що на певному етапі ми прийдемо до необхідності запровадження федеративних засад побудови державного устрою України. Можливо, згодом нам доведеться відмовитися від обласного поділу території і перейти на земельний устрій з певними елементами федералізації України.

Це не означає, що тут має бути поспішність, необгрунтовані територіальні перебудови. Необхідні виваженість і розсудливість. Але не варто і ставити штучні перепони на шляху розвитку цього процесу.

Якщо так звана федералізація України сприятиме активізації економіки, відродженню самобутності певних територій, розвитку їх соціально-культурної сфери, регіонального самоврядування, то тут нема чого боятися. Інша справа, щоб не ігнорувались засади соборності України, її територіальна цілісність. Іншими словами, Конституція має бути серцевиною такого механізму, який би забезпечив розвиток єдиної і неподільної держави України.

Дякую за увагу.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 30 червня 1992 р. № 359 Київ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО СИСТЕМИ РЕГУЛЬОВАНИХ ЦІН НА ПРОДОВОЛЬЧІ ТОВАРИ

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Установити з 1 липня 1992 р. строком на один місяць граничний коефіцієнт підвищення до діючих у 1992 році цін на окремі види хліба (з борошна пшеничного першого і другого сортів та житнього), хліб і хлібобулочні вироби для діабетиків у розмірі 3.

2. Визнати таким, що втратив чинність з 1 липня 1992 р., пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 27 грудня 1991 р. № 376 «Про систему цін у народному господарстві і на споживчому ринку України» (ЗП України, 1992 р., № 1, ст. 16) в частині встановлення дотацій на продовольчі товари (крім хліба та дитячого харчування), а також скасувати передбачені розділом 2 додатка до цієї постанови граничні коефіцієнти підвищення до діючих у 1991 році державних цін на продовольчі товари (крім дитячого харчування).

3. Продовжити чинність постанови Кабінету Міністрів України від 10 січня 1992 р. № 14 «Про заходи щодо стримування зростання цін на м'ясо і м'ясопродукти» до 1 липня 1992 року.

КОМЕНТАР

до постанови Кабінету Міністрів України від 30 червня 1992 року № 359

З 1 липня ц. р. ще одна група продовольчих товарів продається у магазинах за вільними цінами. Це макарони, крупи, цукор, олія, маргарин, жири тваринні, ковбаси варені. Граничний коефіцієнт підвищення цін строком на один місяць збережено на окремі види хліба, хлібобулочних виробів для діабетиків. Слід звернути увагу, що без змін залишається вартість дитячого харчування.

Опубліковане вище рішення прийнято на виконання постанови Верховної Ради від 22 квітня «Про проект Державного бюджету України на 1992 рік», яким передбачено змінити адресність дотацій, які направлялися товаровиробникам і завдяки яким підтримувався штучно низький рівень цін на продовольство, і передачу їх для фінансової підтримки найменш соціально захищених верств населення.

Як свого часу повідомлялося, постановою Уряду від 10 червня 1992 року № 316 передбачено запровадити щомісячні грошові виплати малозабезпеченим громадянам на придбання продовольства. Отже держава не економить на лібералізації цін, а спрямовує дотації (а це до кінця нинішнього року майже 50 мільярдів карбованців (!) тим, хто цього найбільше потребує.

Черговий відпуск цін захід, безумовно, непопулярний, але абсолютно необхідний, якщо ми не відмовляємося від курсу на здійснення економічних реформ. Життя давно переконало, що адміністративне управління виробництвом і ціноутворенням не стимулює розширення випуску товарів і продуктів. Причини тут об'єктивні — витрати на енергію, сировину, транспорт та інше вже не можна, як раніше, покривати за рахунок нещадної експлуатації природи та перерозподілу заробленого. За все треба платити справжню ціну, яку визначають попит і пропозиції на ринку.

Слід чекати, що прийняті рішення щодо внесення змін до системи регульованих цін

(**Закінчення на 8-й стор.**).

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУ

РОЗДІЛ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

ГЛАВА 1 СТАТУС КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ ТА ЙОГО ЗАВДАННЯ

Стаття 1. Конституційний Суд України — орган судової влади

1. Конституційний Суд України є незалежним органом в системі судової влади, покликаним забезпечувати відповідність законів, інших нормативних актів органів законодавчої і виконавчої влади Конституції України, охорону конституційних прав та свобод особи.

2. Конституційний Суд здійснює свої повноваження шляхом розгляду в судовому засіданні справ щодо конституційності законів та інших нормативних актів, а також дає висновки з питань, передбачених Конституцією України і цим Законом.

Стаття 2. Мета і завдання Конституційного Суду України

1. Основна мета діяльності Конституційного Суду — забезпечення конституційної законності і верховенства Конституції України.

2. Завданнями Конституційного Суду є забезпечення відповідності Конституції України законів та інших актів органів законодавчої і виконавчої влади, а також дача висновків у випадках, передбачених Конституцією України і цим Законом.

Стаття 3. Законодавство про Конституційний Суд

Повноваження Конституційного Суду визначаються Конституцією України та цим Законом. Організація та порядок діяльності Конституційного Суду визначаються Конституцією України, цим Законом і Законом України про конституційне судочинство.

Стаття 4. Основні принципи діяльності Конституційного Суду

Конституційний Суд будує свою діяльність на основі принципів: законності, незалежності, колегіальності, змагальності, гласності, повноти розгляду справи та обгрунтованості прийнятих рішень.

Стаття 5. Склад та порядок утворення Конституційного Суду

1. Конституційний Суд складається з Голови, двох заступників Голови і 12 членів Конституційного Суду.

2. Судді Конституційного Суду обираються Верховною Радою України на 10 років. По закінченню терміну повноважень суддя продовжує виконувати свої обов'язки до обрання нового судді. Повторне обрання судді не допускається.

3. При достроковому вибутті судді новий суддя обирається не пізніше трьох місяців.

4. Пропозиції про персональний склад суддів представляють Голова Верховної Ради України та Президент України у рівній кількості, за погодженням. У разі недосягнення згоди кандидатури подаються у відповідності до Конституції України.

5. Кандидатури на посади суддів Конституційного Суду попередньо обговорюються на засіданнях постійних комісій Верховної Ради України.

6. Голова, заступники Голови і кожний член Конституційного Суду обираються в індивідуальному порядку шляхом таємного голосування.

ГЛАВА 2 СТАТУС СУДДІВ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Стаття 6. Вимоги до судді Конституційного Суду

1. До складу Конституційного Суду може бути обраним громадянин України, який має виборчі права, досяг на день обрання не менше 40 років і має вищу юридичну освіту, стаж практичної, наукової або педагогічної діяльності в галузі права не менше як 15 років.

2. Судді Конституційного Суду не можуть бути народними депутатами України, належати до будь-яких політичних партій і рухів, входити до складу органів державної виконавчої влади, інших державних органів, займатись підприємницькою та іншою діяльністю, крім викладацької і наукової у вільний від роботи час.

Стаття 7. Присяга судді Конституційного Суду

1. Суддя Конституційного Суду при вступі на посаду приносить присягу такого змісту: «Урочисто присягаю чесно і сумлінно виконувати високий обов'язок судді Конституційного Суду України, поважати і захищати права і свободи людини, конституційний лад України та верховенство її Основного Закону, зберігати службову таємницю».

2. Приведення до присяги проводиться Головою Верховної Ради на пленарному засіданні Верховної Ради.

Стаття 8. Судді Конституційного Суду України

1. Судді Конституційного Суду здійснюють підготовку питань на розгляд Суду.

2. Судді Конституційного Суду вправі витребувати від державних органів, органів місцевого і регіонального самоврядування, установ, організацій, підприємств, їхніх посадових осіб, об'єднань громадян будь-які документи та іншу інформацію, що відноситься до питання, що готується до розгляду в Суді, а також заслуховувати з цих питань пояснення відповідних посадових осіб.

Ухилення від видачі документів, подання інформації або відмовлення від подання пояснень Суду переслідується за законом.

3. Судді Конституційного Суду користуються правом вирішального голосу при прийнятті рішень і постановленні висновків.

4. Судді Конституційного Суду не вправі публічно висловлювати свою думку з питань неконституційності чи незаконності актів, питання про які знаходяться на розгляді Суду.

Стаття 9. Голова Конституційного Суду України

1. До повноважень Голови Конституційного Суду входить:

1) організація діяльності Конституційного Суду України;

2) керівництво підготовкою справ та інших питань до розгляду на засіданні Конституційного Суду;

3) скликання Конституційного Суду за власною ініціативою або за пропозицією не менш як п'яти суддів Конституційного Суду, винесення на його розгляд питань і головування в засіданнях Конституційного Суду;

4) інформування Верховної Ради України про стан конституційної законності в Республіці;

5) організація роботи апарату Конституційного Суду;

6) подання на затвердження Конституційного Суду кандидатури Секретаря Конституційного Суду;

7) прийом і звільнення помічників-консультантів та інших працівників апарату Конституційного Суду, видання відповідних наказів і розпоряджень;

8) здійснення інших повноважень у відповідності до законодавства про Конституційний Суд.

2. Голова Конституційного Суду є розпорядником бюджетних асигнувань на утримання і забезпечення діяльності Конституційного Суду.

Стаття 10. Заступники Голови Конституційного Суду України

1. Заступник Голови Конституційного Суду України виконує за дорученням Голови Конституційного Суду окремі його функції і заступає Голову у випадках його відсутності або неможливості здійснення ним своїх повноважень.

2. У разі, коли заступник Голови Конституційного Суду виконує обов'язки Голови і у зв'язку з цим не може виконувати своїх функцій, виконання його обов'язків переходить до найстаршого за віком судді Конституційного Суду.

Стаття 11. Секретар Конституційного Суду

1. Секретар Конституційного Суду України обирається на засіданні Конституційного Суду строком на п'ять років з числа членів Конституційного Суду на протязі одного місяця з дня обрання першого складу Суду або відкриття вакансії.

2. Секретар Конституційного Суду користується правами і несе обов'язки судді Конституційного Суду.

3. Повноваження Секретаря Конституційного Суду припиняються за рішенням Конституційного Суду.

Стаття 12. Дострокове припинення повноважень особи, обраної до Конституційного Суду України

1. Повноваження судді Конституційного Суду припиняються у зв'язку з:

1) його проханням про відставку;

2) втратою громадянства;

3) досягненням ним 65-річного віку;

4) порушенням присяги;

5) порушенням вимог, зазначених в частині 2 статті 6 цього Закону;

6) винесенням щодо нього обвинувального вироку суду, який набрав чинності.

2. Рішення про припинення повноважень судді Конституційного Суду приймає Верховна Рада України за поданням її Голови.

Стаття 13. Припинення повноважень Голови, заступників Голови Конституційного Суду

1. За наявності прохання Голови, заступника Голови вони можуть бути увільнені з цієї посади, що не позбавляє їх повноважень судді Конституційного Суду.

2. У випадках припинення повноважень осіб, зазначених в частині 1 цієї статті, вибори на ці посади здійснюються в порядку, передбаченому Законом.

ГЛАВА 3 ПОВНОВАЖЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Стаття 14. Справи, що розглядаються Судом

1. Конституційний Суд приймає до свого провадження справи з питань невідповідності Конституції:

1) чинних законів України та інших актів, прийнятих Верховною Радою;

2) прийнятих, але не введених в дію законів та інших актів Верховної Ради.

2. Конституційний Суд розглядає також справи про невідповідність Конституції і законам України:

1) указів і розпоряджень Президента України;

2) постанов Президії Верховної Ради України;

3) законів та інших актів, прийнятих Верховною Радою Республіки Крим та її Президією;

4) постанов і розпоряджень Кабінету Міністрів України та Кабінету Міністрів Республіки Крим.

3. Конституційний Суд розглядає також справи, пов'язані з:

1) порушенням компетенції органами і особами державної влади, зазначеними в Конституції України;

2) порушенням розподілу встановленої Конституцією України та Конституцією Республіки Крим компетенції місцевих Рад різного рівня, а також компетенції місцевих Рад і органів державної виконавчої влади;

3) законністю призначення виборів і референдумів.

4. Предметом розгляду Конституційного Суду можуть бути справи про визнання нечинними нормативних актів, прийнятих органами законодавчої і виконавчої влади, визначеними в Конституції України, з порушенням процедури їх прийняття, передбаченою Конституцією України.

5. До компетенції Конституційного Суду відносяться справи про невідповідність Конституції України та міжнародним актам, визнаним Україною, будь-якого закону або іншого нормативного акта, що порушує конституційні права і свободи людини.

6. Конституційний Суд розглядає спори також між національно-територіальними і територіальними утвореннями України з питань, які регулюються Конституцією України та Конституцією Республіки Крим.

7. Конституційний Суд за поданням Верховної Ради України дає висновок про додержання Президентом, Прем'єр-міністром та іншими членами Уряду, Головою Верховного Суду, Головою Вищого арбітражного суду, Генеральним прокурором, а також дипломатичними та іншими представниками України Конституції і законів України у випадках порушення питання про дострокове припинення їх повноважень.

8. Конституційний Суд дає висновок про відповідність Конституції України міжнародних договорів і угод, поданих до Верховної Ради на ратифікацію.

9. Конституційний Суд розглядає питання про конституційність діяльності і примусовий розпуск (ліквідацію) політичних партій, міжнародних та всеукраїнських громадських організацій, що діють в Україні.

10. Компетенція Конституційного Суду не поширюється на рішення, вироки, ухвали, постанови судових органів, а також постанови органів попереднього розслідування та прокуратури по конкретних справах.

ГЛАВА 4 ПРАВОВІ ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ

Стаття 15. Право внесення питань на розгляд Конституційного Суду

Правом вносити питання на розгляд Конституційного Суду України користуються:

Президент України;

Голова Верховної Ради України;

одна п'ята народних депутатів України від загального складу Верховної Ради, встановленого Конституцією;

Постійна комісія Верховної Ради України;

Верховна Рада Республіки Крим;

Кабінет Міністрів України;

Кабінет Міністрів Республіки Крим;

Верховний Суд України;

Вищий арбітражний суд України;

Генеральний прокурор України;

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.

Стаття 16. Відмова у порушенні провадження в Конституційному Суді

Конституційний Суд відмовляє у порушенні провадження, якщо заява не підлягає розгляду в Конституційному Суді, а також якщо вона подана неналежним органом або ненале
садовою особою.

Стаття 17. За
повноти розгляд
Конституційним С
1. Конституц
для ведення судо
дачі висновків м
витребувати від
конодавчої і вико
ди, об'єднань гро
ремих громадян
кументи та іншу
що стосуються
знаходиться в й
женні.
2. Конституц
має право [illegible]
ків, експер[illegible]
інших осіб, участ
же забезпечити
і повний розгляд
3. Відмова по
державних орга
мадських організ
кож громадян від
і подання Конс
Суду необхідних
та іншої інформ
кож повідомлення
равдивих даних
приховання їх т
бою відповідаль
ним законодавств

Стаття 18. За
ституційного Суд
1. У засідан
ційного Суду го
ва Конст[illegible]
його заступник.
Конституційного
вомочне, якщо
менше 2/3 склад
наченого в Кон
раїни.
2. Засіда[illegible]
диться відкрито
винятком випад
суперечить інтер
ви. Учасники су
дання повідомля
час разгляду спр
3. У засіда
ційного Суду м
участь Президе
Голова Верховн
раїни та його
голови постій
Верховної Ради,
ховного Суду У
ва Вищого арбі
ду. Міністр юст
Генеральний про
ни. Уповноваже
ною Раді Укр
людини. [illegible]
може брати уч
особа, щодо пор
ституційних пра
лядається справ

Стаття 19. М
ня справи Ко
Судом
1. Конституці
носить рішен
які порушені в
нормативного а
ремих норм,
ність чи зако
піддається сумн
2. Якщо п
справи буде ви
повідність інши
актів, які в х
справи оцінюва
туційним Судом
сить рішення
титуційності ч
ності законам
окремих норм.
3. Частина
нана неконстит
незаконною,
чинною, яка
начене в рішен
ційного Суду.

ГЛАВ
РІШЕННЯ
КОНСТИТУЦІ

Стаття 20.
шень і висно
ційного Суду
1. Рішення
ного Суду по
відповідь на
відповідність
ність Конститу
та міжнародни

ПОСТАНОВА

Верховної Ради України

Про порядок введення в дію Закону України «Про Конституційний Суд»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Закон України «Про Конституційний Суд» ввести в дію з дня його опублікування.

2. Вибори Конституційного Суду України провести в червні 1992 року.

3. Кабінету Міністрів України вирішити до 1 липня 1992 року питання про надання Конституційному Суду відповідного службового приміщення і транспорту та інших матеріально-технічних ресурсів по забезпеченню його діяльності.

4. Голові Конституційного Суду України подати на затвердження Верховної Ради України пропозиції щодо штату, посадових окладів суддів та інших працівників Конституційного Суду.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
3 червня 1992 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

...НСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

2) прийнятих, але не введених в дію законів та інших актів Верховної Ради.

2. Конституційний Суд розглядає також справи про невідповідність Конституції і законам України:

1) указів і розпоряджень Президента України;

2) постанов Президії Верховної Ради України;

3) законів та інших актів, прийнятих Верховною Радою Республіки Крим та її Президією;

4) постанов і розпоряджень Кабінету Міністрів України та Кабінету Міністрів Республіки Крим.

3. Конституційний Суд розглядає також справи, пов'язані з:

1) порушенням компетенції органами і особами державної влади, зазначеними в Конституції України;

2) порушенням розподілу встановленої Конституцією України та Конституцією Республіки Крим компетенції місцевих Рад різного рівня, а також компетенції місцевих Рад і органів державної виконавчої влади;

3) законністю призначення виборів і референдумів.

4. Предметом розгляду Конституційного Суду можуть бути справи про визнання нечинними нормативних актів, прийнятих органами законодавчої і виконавчої влади, визначеними в Конституції України, з порушенням процедури їх прийняття, передбаченої Конституцією України.

5. До компетенції Конституційного Суду відносяться справи про невідповідність Конституції України та міжнародним актам, визнаним Україною, будь-якого закону або іншого нормативного акта, що порушує конституційні права і свободи людини.

6. Конституційний Суд розглядає спори також між національно-територіальними і територіальними утвореннями України з питань, які регулюються Конституцією України та Конституцією Республіки Крим.

7. Конституційний Суд за поданням Верховної Ради України дає висновок про додержання Президентом, Прем'єр-міністром та іншими членами Уряду, Головою Верховного Суду, Головою Вищого арбітражного суду, Генеральним прокурором, а також дипломатичними та іншими представниками України Конституції і законів України у випадках порушення питання про дострокове припинення їх повноважень.

8. Конституційний Суд дає висновок про відповідність Конституції України міжнародних договорів і угод, поданих до Верховної Ради на ратифікацію.

9. Конституційний Суд розглядає питання про конституційність діяльності і примусовий розпуск (ліквідацію) політичних партій, міжнародних та всеукраїнських громадських організацій, що діють в Україні.

10. Компетенція Конституційного Суду не поширюється на рішення, вироки, ухвали, постанови судових органів, а також постанови органів попереднього розслідування та прокуратури по конкретних справах.

ГЛАВА 4 ПРАВОВІ ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ

Стаття 15. Право внесення питань на розгляд Конституційного Суду

Правом вносити питання на розгляд Конституційного Суду України користуються:

Президент України;

Голова Верховної Ради України;

одна п'ята народних депутатів України від загального складу Верховної Ради, встановленого Конституцією;

Постійна комісія Верховної Ради України;

Верховна Рада Республіки Крим;

Кабінет Міністрів України;

Кабінет Міністрів Республіки Крим;

Верховний Суд України;

Вищий арбітражний суд України;

Генеральний прокурор України;

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.

Стаття 16. Відмова у порушенні провадження в Конституційному Суді

Конституційний Суд відмовляє у порушенні провадження, якщо заява не підлягає розгляду в Конституційному Суді, а також якщо вона подана неналежним органом або неналежною посадовою особою.

Стаття 17. Забезпечення повноти розгляду справи Конституційним Судом

1. Конституційний Суд для ведення судових справ і дачі висновків має право витребувати від органів законодавчої і виконавчої влади, об'єднань громадян і окремих громадян будь-які документи та іншу інформацію, що стосуються справи, яка знаходиться в його провадженні.

2. Конституційний Суд має право [illegible]икати [illegible]ків, експер[illegible] посадови[illegible] інших осіб, участь яких може забезпечити об'єктивний і повний розгляд справи.

3. Відмова посадових осіб державних органів і громадських організацій, а також громадян від явки в суд і подання Конституційному Суду необхідних документів та іншої інформації, а також повідомлення ними неправдивих даних або умисне приховування їх тягне за собою відповідальність за чинним законодавством.

Стаття 18. Засідання Конституційного Суду

1. У засіданні Конституційного Суду головує Голова Конституційного Суду [illegible] його заступник. Засідання Конституційного Суду правомочне, якщо присутні не менше 2/3 складу Суду, визначеного в Конституції України.

2. Засідання Суду проводиться відкрито і гласно, за винятком випадків, коли це суперечить інтересам держави. Учасники судового засідання повідомляються про час розгляду справи.

3. У засіданні Конституційного Суду можуть брати участь Президент України, Голова Верховної Ради України та його заступники, голови постійних комісій Верховної Ради, Голова Верховного Суду України, Голова Вищого арбітражного суду, Міністр юстиції України, Генеральний прокурор України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини. [illegible] засіданні с[illegible] може брати участь також особа, щодо порушення конституційних прав якої розглядається справа.

Стаття 19. Межі вирішення справи Конституційним Судом

1. Конституційний Суд виносить рішення з питань, які порушені в заяві щодо нормативного акта або окремих норм, конституційність чи законність яких піддається сумніву.

2. Якщо при розгляді справи буде виявлена невідповідність інших норм або актів, які в ході розгляду справи оцінювались Конституційним Судом, він виносить рішення щодо неконституційності чи невідповідності законам акта або його окремих норм.

3. Частина акта, не визнана неконституційною чи незаконною, залишається чинною, якщо інше не зазначене в рішенні Конституційного Суду.

ГЛАВА 5 РІШЕННЯ І ВИСНОВКИ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ

Стаття 20. Вимоги до рішень і висновків Конституційного Суду

1. Рішення Конституційного Суду повинно містити відповідь на питання про відповідність чи невідповідність Конституції України та міжнародним актам, ратифікованим Україною, розглядуваних Судом актів.

2. Рішення Конституційного Суду повинно бути мотивованим і постановляється відкритим голосуванням на засіданні більшістю голосів від загального складу суддів, визначеного в Конституції. Судді не мають права утримуватися від голосування.

3. Постановлене рішення викладається у письмовій формі, підписується всім присутнім на відповідному засіданні складом Суду, проголошується публічно і є остаточним.

4. Рішення Конституційного Суду може бути переглянуте лише самим Конституційним Судом за вимогою не менше двох третин від загальної кількості його суддів.

5. Висновки Конституційного Суду приймаються більшістю голосів від загального складу суддів Конституційного Суду і повинні відповідати вимогам, передбаченим у частинах 1, 2, 3 цієї статті.

Висновок Конституційного Суду може бути переглянуто лише самим Конституційним Судом за вимогою не менше двох третин від загальної кількості його суддів.

Стаття 21. Окрема думка судді Конституційного Суду

Суддя Конституційного Суду, не згодний з рішенням або висновком Конституційного Суду, має право викласти свою окрему думку в письмовій формі, яка додається до рішення або висновку Конституційного Суду і є його складовою частиною.

Стаття 22. Обов'язковість рішень Конституційного Суду

1. Рішення Конституційного Суду підлягають безумовному виконанню всіма державними органами, органами місцевого і регіонального самоврядування, установами, організаціями, підприємствами, їх посадовими особами, об'єднаннями громадян та громадянами.

2. Конституційний Суд у разі невідповідності законів чи інших нормативних актів або їх окремих положень Конституції і законам України чи належним чином укладеним і ратифікованим міжнародним договорам і угодам, визнає їх нечинними з моменту введення їх у дію.

3. Правовідносини, які виникли внаслідок неправочинного акта, регулюються органом, який прийняв такий акт, а в разі неспроможності — за його клопотанням компетентним вищестоящим органом.

Стаття 23. Відповідальність за невиконання рішення Конституційного Суду

Невиконання рішення Конституційного Суду є дією проти держави, за яку настає відповідальність згідно чинного законодавства.

РОЗДІЛ 2. ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

ГЛАВА 6 ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Стаття 24. Фінансування Конституційного Суду

Конституційний Суд України фінансується з державного бюджету України окремою строкою. Обсяг фінансування встановлюється Верховною Радою України за поданням Голови Конституційного Суду.

Стаття 25. Публікація актів та інших матеріалів Конституційного Суду

Рішення і висновки Конституційного Суду публікуються у «Відомостях Верховної Ради України» окремим розділом «Конституційний Суд України» та в газеті «Голос України».

Стаття 26. Основи провадження конституційного судочинства

Правовою основою для провадження конституційного судочинства є Конституція України, цей Закон і Закон «Про конституційне судочинство».

Стаття 27. Регламент Конституційного Суду

1. Внутрішні питання діяльності Конституційного Суду України, його Секретаріату, порядок діловодства, вимоги до персоналу Конституційного Суду та правила внутрішнього розпорядку визначаються Регламентом Конституційного Суду, який затверджується Конституційним Судом і публікується.

2. Регламент Конституційного Суду та інші нормативні акти що регулюють діяльність Суду, є похідними нормами і не можуть суперечити чинним законам чи змінювати сутність провадження конституційного судочинства.

ГЛАВА 7 АПАРАТ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Стаття 28. Секретаріат Конституційного Суду

1. Організаційну, інформаційно-довідкову та іншу роботу по обслуговуванню Конституційного Суду здійснює Секретаріат Конституційного Суду, який діє під керівництвом Секретаря Конституційного Суду.

2. Положення про Секретаріат Конституційного Суду, його структура і штати в межах виділеного бюджету затверджуються Головою Конституційного Суду.

3. Керівник Секретаріату Конституційного Суду призначається Головою Конституційного Суду і виконує такі функції:

здійснює безпосереднє керівництво роботою Секретаріату Конституційного Суду, розробляє і подає на затвердження Голови Конституційного Суду України положення про відділи та служби підрозділів Секретаріату, контролює їх виконання;

здійснює організаційне забезпечення підготовки засідань Конституційного Суду, ведення протоколу судового засідання, підписує його і рішення Конституційного Суду, несе відповідальність за їх достовірність.

РОЗДІЛ 3. ГАРАНТІЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУДДІВ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

ГЛАВА 8. ГАРАНТІЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУДДІВ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Стаття 29. Незалежність Конституційного Суду

1. Конституційний Суд та його судді у своїй діяльності незалежні, користуються всією повнотою по... наданих їм Консти... раїни та цим Зако... ді Конституційно... при виконанні сво... ків підкоряються... Конституції Украї...

2. Будь-яке втр... діяльність Конст... Суду не допускає... не за собою відпов... передбачену закон...

Стаття 30. Н... ність суддів Конст... Суду

1. На суддів Ко... ного Суду пошир... рантії недоторкан... новлені для народ... татів України. Во... бути позбавлені ї... згодою Верховної ... раїни.

2. Судді Конст... Суду не можуть ... тягнуті до будь-як... відальності за ... ними думки чи г... при розгляді спра... няття рішень в Ко... ному Суді.

3. Повноважен... Конституційного С... громадянські пра... жуть бути обме... введенні військово... звичайного стану.

4. Судді Конс... Суду не можуть бу... нуті до кримінал... відальності, арешт... піддані будь-яким ... ходам, що обмежу... права і свободу, а... ходам адміні... стягнення, що на... в судовому поряд... передньої згоди ... Ради України.

Стаття 31. Соці... бутове забезпече... Конституційного С...

1. Судді Конст... Суду за свою слу... жують заробітну ... мір якої вста... Верховною Радо...

2. Судді Конст... Суду, який не ма... м. Києві або потр... шення житлових у... ніше шести міся... його обрання нада... рядковане житло... до житлового зак...

ГЛАВА ... СИМВОЛ... МІСЦЕЗНАХОД... І ПЕЧАТ... КОНСТИТУЦ... СУДУ УКР...

Стаття 32. Сим... вої влади Конс... Суду України

1. В залі засіда... туційного Суду У... ходиться зображе... жавного герба ... встановлюється ... прапор України.

2. Судді Конс... Суду України ... посвідчення, нагр... і мантія, зразки ... нерджуються Пре... хованої Ради Укра...

Стаття 33. М... ження Конституц... ду України

Місцезнаходже... тиуційного Суду... місто Київ.

Стаття 34. Пе... ституційного Суд...

Конституційни... ни має печатку із... ням Державного ... раїни і своїм ...

Президент ...
Л. КР...

м. Київ

3 червня 1992 ...

ПОСТАНОВА

Верховної Ради України

Про порядок введення в дію Закону України «Про Конституційний Суд»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Закон України «Про Конституційний Суд» ввести в дію з дня його опублікування.

2. Вибори Конституційного Суду України провести в червні 1992 року.

3. Кабінету Міністрів України вирішити до 1 липня 1992 року питання про надання Конституційному Суду відповідного службового приміщення і транспорту та інших матеріально-технічних ресурсів по забезпеченню його діяльності.

4. Голові Конституційного Суду України подати на затвердження Верховної Ради України пропозиції щодо штату, посадових окладів суддів та інших працівників Конституційного Суду.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
3 червня 1992 року

ГОЛОС України

...УД УКРАЇНИ

...юю по-
...зпечення
... справи
...ом
...й Суд
... справ і
... право
...анів за-
...вчої вла-
...дян і ок-
...ь-які до-
...ормацію,
...ави, яка
... провад-
...й Суд
...и
...дови
...яких мо-
...ективний
...прави.
...вих осіб
...і гро.
...й, а та-
...ки, в суд
...уційному
...кументів
... а та-
...ми неп-
... умисне
...е за со-
...ь за чин-

...ння Кон-

...Конститу-
...ує Голо-
...Суду
...Засідання
...уду пра-
...сутні не
...Суду, виз-
...туції Ук-
...у пр...
...ласно, за
... коли це
...м-держа-
...ого засі-
...ся про
...Конститу-
...ть брати
...України,
...ади Ук-
...ступники,
... комісій
...лова Вер-
...ни, Голо-
...кого су-
...України.
...ор Украї-
... Верхов-
...и з пр...
...ні су...
... також
...ення кон-
...кої розг-

... вирішен-
...туційним

...й Суд ви-
... питань,
...яві щодо
... або ок-
...ституцій-
... яких
... розгляді
...на невід-
...рм або
...розгляду
... Консти-
... вино-
... неконс-
...евідповід-
...або його
... не виз
...ною чи
...ишається
... не заз-
...Конститу-

...СНОВКИ
...ГО СУДУ

...ти до рі-
...Конститу-

...ституцій-
... містити
...ння про
...евідповід-
... України
...там, ра-

тифікованим Україною, розглядуваних Судом актів.

2. Рішення Конституційного Суду повинно бути мотивованим і постановляється відкритим голосуванням на засіданні більшістю голосів від загального складу суддів, визначеного в Конституції. Судді не мають права утримуватися від голосування.

3. Постановлене рішення викладається у письмовій формі, підписується всім присутнім на відповідному засіданні складом Суду, проголошується публічно і є остаточним.

4. Рішення Конституційного Суду може бути переглянуте лише самим Конституційним Судом за вимогою не менше двох третин від загальної кількості його суддів.

5. Висновки Конституційного Суду приймаються більшістю голосів від загального складу суддів Конституційного Суду і повинні відповідати вимогам, передбачених у частинах 1, 2, 3 цієї статті.

Висновок Конституційного Суду може бути переглянуто лише самим Конституційним Судом за вимогою не менше двох третин від загальної кількості його суддів.

Стаття 21. Окрема думка судді Конституційного Суду

Суддя Конституційного Суду, не згодний з рішенням або висновком Конституційного Суду, має право викласти свою окрему думку в письмовій формі, яка додається до рішення або висновку Конституційного Суду і є його складовою частиною.

Стаття 22. Обов'язковість рішень Конституційного Суду

1. Рішення Конституційного Суду підлягають безумовному виконанню всіма державними органами, органами місцевого і регіонального самоврядування, установами, організаціями, підприємствами, їх посадовими особами, об'єднаннями громадян та громадянами.

2. Конституційний Суд у разі невідповідності законів чи інших нормативних актів або їх окремих положень Конституції і законам України чи належним чином укладеним і ратифікованим міжнародним договорам і угодам, визнає їх нечинними з моменту введення їх у дію.

3. Правовідносини, які виникли внаслідок неправочинного акта, регулюються органом, який прийняв такий акт, а в разі неспроможності — за його клопотанням компетентним вищестоящим органом.

Стаття 23. Відповідальність за невиконання рішення Конституційного Суду

Невиконання рішення Конституційного Суду є дією проти держави, за яку настає відповідальність згідно чинного законодавства.

РОЗДІЛ 2. ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

ГЛАВА 6 ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Стаття 24. Фінансування Конституційного Суду

Конституційний Суд України фінансується з державного бюджету України окремою строкою. Обсяг фінансування встановлюється Верховною Радою України за поданням Голови Конституційного Суду.

Стаття 25. Публікація актів та інших матеріалів Конституційного Суду

Рішення і висновки Конституційного Суду публікуються у «Відомостях Верховної Ради України» окремим розділом «Конституційний Суд України» та в газеті «Голос України».

Стаття 26. Основи провадження конституційного судочинства

Правовою основою для провадження конституційного судочинства є Конституція України, цей Закон і Закон «Про конституційне судочинство».

Стаття 27. Регламент Конституційного Суду

1. Внутрішні питання діяльності Конституційного Суду України, його Секретаріату, порядок діловодства, вимоги до персоналу Конституційного Суду та правила внутрішнього розпорядку визначаються Регламентом Конституційного Суду, який затверджується Конституційним Судом і публікується.

2. Регламент Конституційного Суду та інші нормативні акти що регулюють діяльність Суду, є похідними нормами і не можуть суперечити чинним законам чи змінювати сутність провадження конституційного судочинства.

ГЛАВА 7 АПАРАТ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Стаття 28. Секретаріат Конституційного Суду

1. Організаційну, інформаційно-довідкову та іншу роботу по обслуговуванню Конституційного Суду здійснює Секретаріат Конституційного Суду, який діє під керівництвом Секретаря Конституційного Суду.

2. Положення про Секретаріат Конституційного Суду, його структура і штати в межах виділеного бюджету затверджуються Головою Конституційного Суду.

3. Керівник Секретаріату Конституційного Суду призначається Головою Конституційного Суду і виконує такі функції:

здійснює безпосереднє керівництво роботою Секретаріату Конституційного Суду, розробляє і подає на затвердження Голови Конституційного Суду України положення про відділи та служби підрозділів Секретаріату, контролює їх виконання;

здійснює організаційне забезпечення підготовки засідань Конституційного Суду, ведення протоколу судового засідання, підписує його і рішення Конституційного Суду, несе відповідальність за їх достовірність.

РОЗДІЛ 3. ГАРАНТІЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУДДІВ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

ГЛАВА 8. ГАРАНТІЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУДДІВ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Стаття 29. Незалежність Конституційного Суду

1. Конституційний Суд та його судді у своїй діяльності незалежні, користуються всією повнотою повноважень, наданих їм Конституцією України та цим Законом. Судді Конституційного Суду при виконанні своїх обов'язків підкоряються тільки Конституції України.

2. Будь-яке втручання в діяльність Конституційного Суду не допускається і тягне за собою відповідальність, передбачену законом.

Стаття 30. Недоторканність суддів Конституційного Суду

1. На суддів Конституційного Суду поширюються гарантії недоторканності, встановлені для народних депутатів України. Вони можуть бути позбавлені її лише за згодою Верховної Ради України.

2. Судді Конституційного Суду не можуть бути притягнуті до будь-якої відповідальності за висловлені ними думки чи голосування при розгляді справ та прийнятті рішень в Конституційному Суді.

3. Повноваження суддів Конституційного Суду та їх громадянські права не можуть бути обмежені при введенні військового чи надзвичайного стану.

4. Судді Конституційного Суду не можуть бути притягнуті до кримінальної відповідальності, арештовані або піддані будь-яким іншим заходам, що обмежують їхні права і свободу, а також за заходам адміністративного стягнення, що накладаються в судовому порядку, без попередньої згоди Верховної Ради України.

Стаття 31. Соціальне і побутове забезпечення суддів Конституційного Суду

1. Судді Конституційного Суду за свою службу одержують заробітну плату, розмір якої встановлюється Верховною Радою України.

2. Судді Конституційного Суду, який не має житла в м. Києві або потребує поліпшення житлових умов, не пізніше шести місяців після його обрання надається впорядковане житло відповідно до житлового законодавства.

ГЛАВА 9 СИМВОЛИ, МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ І ПЕЧАТКА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Стаття 32. Символи судової влади Конституційного Суду України

1. В залі засідань Конституційного Суду України знаходиться зображення державного герба України і встановлюється Державний прапор України.

2. Судді Конституційного Суду України видаються посвідчення, нагрудний знак і мантія, зразки яких затверджуються Президією Верховної Ради України.

Стаття 33. Місцезнаходження Конституційного Суду України

Місцезнаходженням Конституційного Суду України є місто Київ.

Стаття 34. Печатка Конституційного Суду України

Конституційний Суд України має печатку із зображенням Державного герба України і своїм найменуванням.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
3 червня 1992 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про зміну частини першої статті 112 Конституції (Основного Закону) України

Частину першу статті 112 Конституції (Основного Закону) України викласти в такій редакції:

«Стаття 112. Конституційний Суд України обирається Верховною Радою України на десять років з числа спеціалістів у галузі права у складі Голови, двох заступників Голови і 12 членів Суду».

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
3 червня 1992 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 188 Кодексу законів про працю України

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до статті 188 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375; 1983 р. № 6, ст. 87; 1991 р., № 23, ст. 267) такі зміни:

частину другу статті викласти у такій редакції:

«За згодою одного із батьків або особи, що його замінює, можуть, як виняток, прийматись на роботу особи, які досягли п'ятнадцяти років».

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
5 червня 1992 року

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про зупинення дії деяких положень статті 12 Закону Української РСР «Про зовнішньоекономічну діяльність»

Верховна Рада України **постановляє:**

У зв'язку з прийняттям Верховною Радою України Постанови «Про формування валютних фондів у 1992 році» зупинити дію частин першої-третьої, п'ятої-сьомої статті 12 Закону Української РСР «Про зовнішньоекономічну діяльність» на 1992 рік.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
23 червня 1992 року

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про право власності на окремі види майна

Відповідно до статей 13, 28 і 45 Закону України «Про власність» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити перелік видів майна, що не може перебувати у власності громадян, громадських об'єднань, міжнародних організацій та юридичних осіб інших держав на території України (додаток № 1).

2. Установити спеціальний порядок набуття права власності громадянами на окремі види майна (додаток № 2).

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
17 червня 1992 року

Додаток № 1

ПЕРЕЛІК

видів майна, що не може перебувати у власності громадян, громадських об'єднань, міжнародних організацій та юридичних осіб інших держав на території України

1. Зброя, боєприпаси (крім мисливської зброї, зазначеної в додатку № 2, і боєприпасів до неї, а також спортивної зброї і боєприпасів до неї, що придбаваються громадськими об'єднаннями з дозволу органів внутрішніх справ), бойова і спеціальна військова техніка, ракетно-космічні комплекси.

2. Вибухові речовини й засоби вибуху. Всі види ракетного палива, а також спеціальні матеріали та обладнання для його виробництва.

3. Бойові отруйні речовини.

4. Наркотичні, психотропні, сильнодіючі отруйні лікарські засоби (за винятком отримуваних громадянами за призначенням лікаря).

5. Протиградні установки.

6. Державні еталони одиниць фізичних величин.

Додаток № 2

СПЕЦІАЛЬНИЙ ПОРЯДОК

набуття права власності громадянами на окремі види майна

Громадяни набувають права власності на такі види майна, придбаного ними з відповідного дозволу, що надається:

а) на вогнепальну гладкоствольну мисливську зброю — органами внутрішніх справ за місцем проживання особам, які досягли 21-річного віку;

на вогнепальну мисливську нарізну зброю (мисливські карабіни, гвинтівки, комбіновану зброю з нарізними стволами) — органами внутрішніх справ за місцем проживання особам, які досягли 25-річного віку;

б) на об'єкти, що перебувають на державному обліку як пам'ятки історії та культури,— спеціально уповноваженими державними органами охорони пам'яток історії та культури (Мінкультури, Мініелвестбудом і Головархівом України);

в) на радіоактивні речовини — Державним комітетом України з ядерної та радіаційної безпеки у разі наявності висновку органів територіальної санітарно-епідеміологічної служби про можливість використання цих речовин майбутнім власником в існуючих у нього умовах.

Робіть свій бізнес, панове!

Уперше

Днями у приміщенні Київського університету відбулася міжнародна науково-практична конференція «Засоби масової комунікації як форма бізнесу», організована факультетом журналістики та Спілкою журналістів України. Бізнесмени, науковці та практики з Австралії, ФРН, Росії і майже всіх областей України обговорили проблеми журналістики в нових економічних та геополітичних умовах, поділилися досвідом практичного застосування у засобах масової інформації комп'ютерних технологій, маркетингу та реклами. Цікавою була розмова про нові аудіовізуальні комунікації.

Варто зазначити, що вперше на міжнародному рівні країн СНД та Східної Європи журналістика розглядалася як форма бізнесу. Про важливість наукового вивчення цієї сторони практичної журналістики свідчить і те, що така ж міжнародна конференція вже готується нашими польськими колегами.

Фото Миколи ЛЯЩЕНКА.

На знімку: однією з найцікавіших була доповідь «Преса як бізнес і соціальна інформація» доктора історичних наук, професора Анатолія МОСКАЛЕНКА.

Добра вість

ІВАН ІВАНА ЗРОЗУМІЄ

Представник Президента в Києві Іван Салій несподівано вилетів на Кримський півострів. Як з'ясувалося, не мирити і не ділити, а домовитися з главою державної адміністрації Севастополя Іваном Єрмаковим про відкриття авіалінії... Васильків — Бельбек.

Для тих, хто погано знає географію: Васильків — містечко під Києвом, а Бельбек — під Севастополем. Проте, суть в іншому. Аеропорт «Київ» уже не в змозі «перетравити» перевезення, які вже склалися, а Севастополь узагалі не має цивільного аеропорту. Зате воєнних аеродромів аж три — Бельбек, Кача, Форос.

Бельбек прославився тим, що саме на ньому приземлився літак екс-президента колишнього СРСР Михайла Горбачова.

Зібралися два представники Президента України, два Івани і вирішили: якщо Бельбек приймав Президента, то вже киян та севастопольців і поготів зможе. А під Києвом свій Бельбек — воєнний аеродром у Василькові.

Отож, з 1 серпня відкривається нове повітряне сполучення Васильків — Бельбек.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Київ.

Реалії

І ДЛЯ КУЛЬТУ, Й ДЛЯ КУЛЬТУРИ

Компромісу досягнуто між сумською обласною філармонією і сумським єпархіальним управлінням у суперечці за право володіти Троїцьким собором. У кожної з сторін вагомі аргументи на свою користь: культурна громадськість виступає за збереження в соборі Будинку органної і камерної музики, у оснащення якого вкладено чималі державні гроші. Релігійна ж громадськість вимагає повернути культову споруду їй, посилаючись на відповідний указ Президента України. Аби не роздмухувати пристрастей, домовилися, що до остаточного розв'язання проблеми собор прислуговуватиме і культурі, і церкві — у дні великих релігійних свят.

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Суми.

Презентація

Є КОМУ СКАЗАТИ «ОЙ...»

Коли українець у розпачі, він часом вигукує: «Ой, леле!». Лель був богом кохання у давніх слов'ян, а українець найчастіше (темпераментний же народ) буває в розпачі саме від кохання, отож він так і каже: ой, каже, Леле...

Так ось, вийшов перший номер нового журналу «Лель».

Журнал щомісячний і призначається для сімейного читання, а це надзвичайно важливо, бо в сучасних сім'ях ойкають не лише батьки, а й діти, то хай вже ойкають разом. А пойкати є над чим: пречудові фото високого еротичного класу (О. Задирака) чудові малюнки (Волхв Слововежа, Р. Сахалтуєв, О. Міхнушов), а автори які — від Бокаччо до Мстислави Чайки! Ну, і різні там поради, гороскопи і таке інше. Ага, вперше (вперше!) публікуються українські сороміцькі весільні пісні у записах М. Максимовича.

Залишається додати, що «Лель» засновано С. Чирковим та фірмою «Довіра».

Перший номер вийшов настільки енциклопедичним, аж думаєш собі: про що вони далі писатимуть?!

Ой, леле...

Христофор ГРУША.

З конфіденціальних джерел

ВЕРТОЛЬОТИ РОСІЇ РВУТЬСЯ ДО ПРИДНІСТРОВ'Я

Як стало відомо з добре поінформованих джерел у Міністерстві оборони України, Росія зробила спробу перегнати через територію України до Придністров'я ескадрилью бойових вертольотів. Днями керівництво Міноборони Російської Федерації звернулося з проханням дозволити такий переліт з дозаправкою в місті Олександрії Кіровоградської області. Україна відмовила московським генералам, мотивуючи це відсутністю в Олександрії... пального. Але хіба лише це стало причиною відмови? Хіба не варто було б ще раз нагадати військовим керівникам в Росії, що Україна не дозволить перевозити через її територію техніку і зброю, якою намагаються підтримувати придністровську пожежу?

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

Прецедент

ЦУКРОВИЙ БУНТ

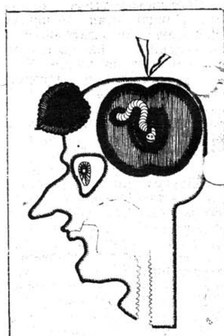
Минулої суботи розлючений натовп — приблизно чоловік 150, увірвався до приміщення Залізничної районної державної адміністрації Києва. Гнів був викликаний тим, що в один з гастрономів «викинули» три тонни цукру, якого не вистачило для всіх.

Загрожуючи рознести приміщення на друзки, учасники цукрового бунту вимагали отоварити їхні талони.

Як офіційно повідомив заступник голови районної адміністрації Іван Сидоров, людей вдалося заспокоїти полюбовною бесідою.

Але з неофіційних джерел вашому кореспонденту вдалося з'ясувати, що бесіда тут ні до чого: талони все ж були отоварені зі складів недоторканного запасу штабу цивільної оборони. Адже іншого цукру в районі нема...

Отже, частині жителів Залізничного району столиці вдалося смикнути край ковдри на себе. Цього разу — цукрової.

Ольга ГУТВАРЕР.
Мал. Володимира Васьковцева.
Київ.

Зверніть увагу

ЯК ГАРТУЄТЬСЯ МЕТАЛ

Головною подією червня для біржових структур України стала нарада міжбіржового синдикату «Метал України», що відбулася в Донецькій області. Тут було прийнято два рішення, здатних, у разі реалізації, вплинути на розвиток економічних процесів.

Перше — обов'язкова пріоритетна реалізація металу тільки через біржі, що входять у синдикат, і можливість у зв'язку з цим розробки єдиної цінової політики. Мета проста: формування реальних цін, вивчення ринку металів. Так можна буде впливати, з одного боку — на демпінг, з другого — на невиправдане завищення цін.

Друге — добитися від керівництва республіки дозволу отримати генеральну ліцензію й відповідних квот на торгівлю металом. Якщо уряд і синдикат зуміють домовитись, виграють усі. Практика це підтверджує.

Уряд зможе через синдикат м'яко регулювати обсяги й ціни на метал заради його раціонального використання, формуючи таким чином ринок металів з урахуванням сьогоднішніх реалій. А синдикат зможе розширювати ринок, зміцнюючи тим самим інтерес до української металургії за межами України. Вже сьогодні про готовність до співробітництва заявили міжнародне акціонерне товариство «Російські сплави», консорціум «Русь», біржові та виробничі об'єднання Білорусі, Північного Кавказу, інших регіонів.

Учасники наради відзначили, що після об'єднання в синдикат значно виросли об'єми міжбіржових угод, на ряді бірж вони складають вже понад половину всього обороту. З'явились і перші зарубіжні інвестори.

Завершуючи нараду, виконавчий директор синдикату Едуард БРИКМАН сказав:

— «Метал України» ще молодий, щоб пишатися успіхами. За півроку, в міру того, як біржі входили до синдикату, ми провели 370 торгів, на яких було укладено 3500 угод на суму понад 300 мільйонів карбованців. Після нинішньої зустрічі у нас є всі підстави сподіватися, що обсяг угод зросте — пропорційно до того, як росте сам синдикат. Давно відомо, що не воюють там, де добре і взаємовигідно торгують — отож ми сподіваємось, що внесемо конструктивні засади у взаємини України з ближнім і дальнім зарубіжжям. Тут ми дуже сподіваємось на розуміння керівництва республіки. Хочеться вірити, що за синдикатом — майбутнє.

Агентство «Деловая жизнь».

Коротко

ЩЕ РАЗ ПРО ГАЗ

Сьогодні на Донбасі відомо 20 газових родовищ та 5 нафто-газових. Виявлені родовища газу — порівняно невеликі: від 1 до 5 мільярдів кубометрів. Але вони розташовані на досить незначних глибинах, поблизу від споживача й компактно.

Про це повідомив завідуючий кафедрою розвідки корисних копалин Донецького політехнічного інституту, доктор геолого-мінералогічних наук професор Б. Панов.

Юрій ДОЦЕНКО.
Донецьк.

...І ПРО ЗОЛОТО

В Житомирі поширилися чутки, що на трамвайному відрізку вулиці Бориса Тена шукають золото. Та його ще не знайдено. Вулицю перекопали ремонтники.

Володимир ЛИЗА.
Житомир.

Репліка

ПРИМУСОВА МОДЕРНІЗАЦІЯ

Дуже здивувався директор Кіровоградської швейної фабрики В. Курбатов, отримавши з ВО «Вторчормет» «бомагу» з вимогою: здати 22 тонни металолому.

— Та якщо б ми здали навіть усе наше устаткування, то й тоді цього завдання не виконали б,— забідкався директор.— Де ж узяти стільки списаних швацьких машинок? Коштів на зарплату не вистачає, не те що на модернізацію!

Проте цей аргумент не зворушив ні арбітраж, ні вторчорметівців. Завдання доведеться виконувати. Але за рахунок чого?! І якими мотивами можна пояснити таке безпардонне втручання у внутрішні справи підприємства?

Микола ВОЛОК.
Кіровоград.

Бюрократичний детектив

ВОДИЛИ ЗА НІС ВЕТЕРАНІВ

Члени житлово-будівельного кооперативу «Шовковик-13» за власні кошти два роки поспіль не можуть звести собі житло. Ось що розповідає голова кооперативу — Таїсія ХУДОЯРКО:

— Наш кооператив сформовано рішенням Київського міськвиконкому ще 20 грудня 1990 року. Але через лінію електропередач не могло вестися будівництво. Через рік приймається рішення міськвиконкому, за яким управління ЖБК мало закріпити за нашим кооперативом будинки на житловому масиві Вигурівщина — Троєщина. На цій підставі ГоловУКБ видав кооперативу кошторис на будівництво. А в промбудбанку було відкрито розрахунковий рахунок. Збори кооперативу затверджуються суми пайового внеску...

Однак будівельники поставили додаткову вимогу: про перезакріплення будинків. Нове рішення міськвиконком виносить лише 25 лютого 1992 року. Але тепер уже ГоловУКБ пропонує договір за новими цінами. Звісно, що тепер більшість членів кооперативу: ветеранів праці, фронтовиків залишаються без житла.

Додам, що листи кооперативу до різних інстанцій клали під сукно. Натомість згори ультимативно погрожують передати будинки грошовитій організації. Чи винні люди, що їх два роки водили за ніс? І підвели під монастир — черговим скачком цін.

Олег ІВЧЕНКО.

РІШУЧИЙ КРОК ПРЕЗИДЕНТА

Обговорення політичної ситуації в Нагірному Карабасі триває в парламенті Вірменії вже третій тиждень. Депутати приступили до дебатів про визнання Вірменією незалежності Нагірно - Карабаської Республіки. Це питання включили до порядку денного під тиском парламентської опозиції, яка об'єднує сім із восьми фракцій.

Однак через деякий час робота Верховної Ради була припинена. За словами Тер-Петросяна, котрий виступив перед депутатами, парламентарії не зрозуміли всієї складності ситуації довкола Нагірного Карабаху і поспішають з прийняттям рішення. Крім того, Президент вважає, що у Верховній Раді переважила лінія на продовження війни, з чим він не може погодитися.

Виступаючи по вірменському телебаченню, Тер-Петросян поклав усю відповідальність за загострення ситуації в парламенті та республіці на одну з традиційних вірменських партій «Дашнацутюн», довкола якої, на його думку, й об'єдналась опозиція. Президент звинуватив цю політичну організацію у співробітництві з КДБ та нехтуванні національними інтересами. Глава Вірменської держави також заявив, що підписав розпорядження про видворення за межі республіки лідера «Дашнацутюн» Марухяна. У разі незгоди Марухяна з пред'явленими претензіями він може звернутися до суду, підкреслив Тер-Петросян.

Сьогодні у Вірменії склалася досить тривожна ситуація. Багато хто вважає, що конфлікт між республіканською владою та опозицією, загострившись внаслідок останнього кроку Президента, може стати початком громадянської війни у Вірменії.

Ара МЕЛІКСЕТЯН.
Єреван.

У парламентах світу

Гортаючи зарубіжну пресу

«В АТМОСФЕРІ РОЗВАЖЛИВОСТІ ТА ВЗАЄМНИХ ПОСТУПОК»

Підписана у Дагомисі Борисом Єльциним та Леонідом Кравчуком угода визначає політичні рамки справді міждержавних відносин між Росією та Україною, що розглядають один одного як «дружні держави».

«Монд» (Франція).

* * *

Дагомиська угода знаменує перший етап на шляху врегулювання багатомісячного конфлікту між Росією та Україною щодо поділу Чорноморського флоту. Погодившись віддати Києву таку частину флоту, яку він вимагав, Москва явно йде на більші поступки. Але не варто забувати, що Борис Єльцин зустрічався з Леонідом Кравчуком лише через кілька днів після свого візиту до Вашингтона. Усім відоме занепокоєння американців з приводу розповсюдження ядерної зброї, включаючи стратегічну зброю в колишньому СРСР, що перебуває в руках Росії, Білорусі, Казахстану та України. І ніхто не заборонить думати, що Вашингтон натиснув на російського президента, настоявши на тому, щоб він «згладив кути» у відносинах з Україною. Дійсно, можна лише дивуватися з того, що Борис Єльцин, котрий досі виявляв таку незгідливість у питанні про Чорноморський флот, пішов на поступку Києву. Не варто також забувати й про те, що Росія серйозно занепокоєна швидким погіршенням становища в Грузії та особливо в Молдові, де Україна, схоже, схильна підтримати Росію. Цей початок «медового місяця в російсько - українських відносинах» залишає, проте, невирішеною цілу низку суперечливих питань, зокрема питання про Крим.

«Котідьєн де Парі» (Франція).

* * *

Зустріч президентів України та Росії, що її кілька разів переносили та які не бачилися вже три місяці, відбулася нарешті в Дагомисі й пройшла в атмосфері розважливості та взаємних поступок. Кожен з президентів розуміє необхідність діяти, граючи на націоналістичних струнах, щоб не дозволити обійти себе крайнім радикалам. Але при цьому вони усвідомлюють, що підтримувати це почуття варто винятково невеликими дозами. Інакше гору візьме зброя, як у Цхінвалі, Бендерах чи Степанакерті. Значного прогресу, як уявляється, було досягнуто у вирішенні питання про поділ Чорноморського флоту. Росіяни стверджують, що знайдено «новий підхід» у розв'язанні цього питання, а українці говорять навіть про «угоду»... Після довгих місяців часто різких висловлювань Борис Єльцин та Леонід Кравчук вирішили показати, що вони здатні на щось більше, аніж на «боротьбу півнів», у якій їх звинувачує Михайло Горбачов.

«Фігаро» (Франція).

* * *

У повідомленні про зустріч в Дагомисі немає жодного натяку на основні спірні проблеми між двома країнами, що стосуються долі Чорноморського флоту, статусу Криму чи наміру України вийти з карбованцевої зони. Одночасно в офіційному тексті міститься осуд на адресу неокомуністичних сил, ворожих демократії та переходу до економічної свободи. Складається враження, що консервативна опозиція, більш різка в Москві, ніж у Києві, віднині вважатиметься винною у всіх лихах.

«Ліберасьон» (Франція).

* * *

Зустріч в Дагомисі доводить прагнення Росії розсіяти враження про її намір домінувати в СНД. Україна, в свою чергу, заперечувала бажання вийти зі складу Співдружності, і ця обставина має дуже важливе значення.

«Таймс» (Великобританія).

* * *

Президент Росії Б. Єльцин та президент України Л. Кравчук дійшли згоди щодо найважливіших проблем, що викликали розбіжності й отруювали відносини між двома країнами від моменту розпаду Радянського Союзу. Це насамперед питання про належність Чорноморського флоту й сплати за борговими зобов'язаннями. Більшість із підписаних ними угод після цілого дня переговорів є угодами в принципі, деталі яких ще треба розробляти. Однак лідери двох держав зробили кілька політично важливих проривів у найкритичніших галузях. Так, з питання Чорноморського флоту — одному з найгостріших, що стоять між ними, — президенти погодилися поділити кораблі, але вони разом продовжуватимуть фінансувати діяльність морських баз... Питання про Кримський півострів, який російські націоналісти вимагають включити до складу Росії, не обговорювалось. Але сам той факт, що претензії Росії на цю важливу територію не ставилися, був значною поступкою, зробленою Єльциним. Ціла серія економічних угод спрямована на те, щоб координувати економічну політику обох країн. У них, зокрема, підкреслюється, що торгівля між ними грунтуватиметься на цінах світового ринку.

«Нью-Йорк таймс» (США).

Погляд

КУПАЄТЬСЯ, ЯК СИР... НА ЛИЖАХ

Фото ІТАР — ТАРС.

Відомий вираз «купається, як сир у маслі» довелося дещо переробити, щоб пояснити цей знімок. Так ось, не дивуйтесь. У прекрасній Швейцарії, що багата на чудові сири, національні спілки сироварів та лижників вирішили об'єднатися у взаємному спонсоруванні. Саме тому швейцарських чемпіонів з лиж Франц Хайнцер та Врені Шнайдер зображено на тлі рідних Альп і, головне, з таким просто казковим сиром! Робиться сумно. Хочемо такого спонсора...

Реалії

А З ІРАНОМ КРАЩЕ

Припинено подачу електроенергії від Марийської ДРЕС в Об'єднану енергосистему Середньої Азії та Південного Казахстану.

У такий спосіб енергетики Туркменистану зі згоди уряду республіки вирішили нагадати сусідам про борг за використання електрики. Нині його сума вже перевищила два мільярди карбованців. Вдатися до цього крайнього заходу вирішили влітку, коли припинення подачі електроенергії не буде таким болючим для споживачів.

Борг негативно позначився на фінансовому становищі паливно-енергетичного комплексу Туркменистану. Тільки Марийській ДРЕС споживачі заборгували 300 мільйонів карбованців. Відсутність достатніх коштів на банківському рахунку електростанції призвела до різкого скорочення будівництва багатьох об'єктів, в тому числі й нового енергоблока. Станційникам довелося розірвати ряд договорів на поставки обладнання, бо ціна на нього через інфляцію зростає з кожним місяцем.

За цих непростих умов марийські енергетики почали шукати надійних і багатих партнерів. Одним з них найближчим часом може стати Іран, з яким тривають зараз переговори.

Огульбібі **АМАННІЯЗОВА.**
Ашгабат.

Експрес-новини

Представники ООН почали розподіл продовольства і ліків у Сараєво. Доставлені в столицю Боснії і Герцеговини 15 тонн гуманітарної допомоги одержать 300 тисяч осіб.

* * *

Президент США Буш і прем'єр-міністр Японії Міядзава зустрілися у Вашингтоні для обговорення торгових непорозумінь між двома державами. На порядку денному стоять питання торгівлі напівпровідниками, а також розширення японського ринку для американських автомобілів і запчастин. Іншою важливою темою була територіальна суперечка Японії і Росії щодо Курильських островів. Держсекретар США Бейкер підтримав позицію Японії з цього питання.

* * *

Представники НАТО і східноєвропейських держав проводять тридеенну зустріч у Брюсселі, щоб обговорити впровадження західних методів у системі оборони країн Сходу.

* * *

Голова Організації визволення Палестини Арафат заявив, що ізраїльський народ проголосував за мир, проте реалізація цього побажання залежить від майбутнього прем'єр-міністра Рабина. Партія Рабина «Авода» висловила намір заморозити будівництво більшої частини поселень на окупованих територіях, окрім тих, які мають стратегічне значення.

* * *

У столиці Сенегалу Дакарі завершилася зустріч у верхах Організації африканської єдності (ОАЄ). Її резолюції засудили президента ПАР Де Клерка за нездатність покласти край насильству в негритянських поселеннях і закликали членів ОАЄ утриматися від офіційних контактів з Преторією до обрання тимчасового демократичного уряду.

* * *

Президент Афганістану Раббані заявив, що його першочерговим завданням є відновлення внутрішньої безпеки та припинення вуличних боїв і пограбувань у Кабулі. За його словами, нова армія країни складатиметься з моджахедів під командуванням професійних офіцерів-мусульман.

Подробиці

...І ПРОБЛЕМИ АРАЛУ — СПІЛЬНІ

Зустріч Президентів Казахстану та Узбекистану відбулася в місті Туркестан на півдні Чимкентської області. В результаті переговорів сторони підписали Договір про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу між республіками.

На прес-конференції глави держав підкреслили, що підписаний документ відкриває нові можливості для поглиблення двосторонніх зв'язків у сфері політики, економіки, культури. Договір передбачає спільне вирішення екологічних проблем, зокрема проблеми Аралу. Назарбаєв та Карімов також звернулися до народу Республіки Таджикистан із закликом припинити братовбивче кровопролиття. Було заявлено, що для вирішення цього завдання Казахстан і Узбекистан готові надати будь-яку допомогу і безпосереднє сприяння.

Тетяна КОСТІНА.
Алма-Ата.

Власкори повідомляють

Кишинів

ВІД КОНТОР ДО САМОГО ПАРЛАМЕНТУ

Зростання корупції в усіх ешелонах влади у Молдові стало головною темою доповіді голови Комісії по привілеях і дотриманню законності Лідії Істрату, з якою вона виступила у Верховній Раді республіки.

У доповіді, зокрема, зазначалося, що за минулий рік Молдова експортувала більше продукції і сировини, ніж ввозила з інших країн. Здавалося б, це треба вітати. Але, йдеться далі у доповіді, замість того, щоб закуповувати на виручені кошти все те, чого республіці бракує, керівники різного рангу купували для особистого користування дорогу побутову техніку, машини іноземного виробництва, ювелірні вироби та інші предмети розкоші.

Вірус корупції уразив і декого у молдовському парламенті, повідомила Істрату. Дехто з народних депутатів здійснив дорогі зарубіжні вояжі, досі не звітувавши про їх результати. Але, мабуть, найцікавіше полягає в тому, що парламентарії Молдови після прослухування доповіді вирішили... відкласти її обговорення. Чи то факти виявилися надто приголомшливими, чи то зважили доповідь не такою важливою...

Олександр ТОНЯ.

Бішкек

ВІДРОДЖУЮТЬСЯ «РОЗУМ, ЧЕСТЬ І СОВІСТЬ»

В історичному музеї Бішкека (колишній республіканський філіал центрального музею Леніна в Москві) відбулась установча конференція комуністів Киргизстану.

Було розглянуто питання про відновлення діяльності компартії, про проект її статуту і програми. Незважаючи на те, що дирекція музею відмовилася надати для проведення цього заходу конференц-зал, засновники, серед яких крім 170 загартованих партійців була і група молоді, провели засідання в одному з експозиційних залів. Президію очолили кілька провідних у недавньому минулому партійних чиновників. Серед них — колишній перший секретар ЦК компартії Киргизстану Масалієв.

Присутні на конференції визнали незаконними припинення після серпневого путчу діяльності республіканської компартії і націоналізацію її майна. Нові партійні документи будуть подані на реєстрацію у Міністерство юстиції. Партію вирішено назвати «Партія комуністів Киргизстану». За ідейну основу взято опубліковані навесні минулого року проекти статуту і програми. «Інтернаціонал» на конференції не звучав, однак усі рішення приймалися з більшовицькою одностайністю і непохитністю.

Євген ДЕНИСЕНКО.

КОМЕНТАР
до постанови Кабінету Міністрів України від 30 червня 1992 року № 359

(Закінчення. Початок на 3-й стор.).

позитивно вплинуть на стан споживчого ринку. Реальні ціни на продовольство мають стимулювати товаровиробників на збільшення обсягів виробництва продуктів харчування. Крім того, товари, які нині подорожчали, вже невигідно буде вивозити для перепродажу за межі України, де вартість їх була набагато вищою.

І насамкінець зазначимо, що й тепер держава повністю не відмовляється від регулювання цін на окремі види продуктів, у тому числі і продовольство, бо зберігають-ся обмеження на торговельні надбавки, максимальний рівень рентабельності для товаровиробників. Цими важелями можна впливати на формування роздрібних цін. Не слід забувати, що цими днями Верховна Рада і Уряд надали значну фінансову підтримку сільському господарству. Це також стабілізуватиме ціни. Гнучке їх регулювання, залежно від собівартості виробництва, повинні забезпечувати й місцеві державні адміністрації, відповідно до Закону про ціни і ціноутворення.

Прес-служба Прем'єр-міністра України.

У НАЦІОНАЛЬНОМУ БАНКУ

Національним банком України 2 липня 1992 встановлюються наступні курси карбованця і купона до іноземних валют

За одиницю іноземної валюти	Ринковий	Офіційний
100 астралійських доларів	9374.00	41.41
100 австрійських шилінгів	1167.00	5.16
100 англійських фунтів	23856.00	105.38
1000 бельгійських франків	3992.00	17.63
100 німецьких марок	8217.00	36.30
100 голландських гульденів	7288.00	32.19
100 датських крон	2139.00	9.45
10000 італійських лір	1087.00	4.80
100 канадських доларів	10498.00	46.37
100 норвезьких крон	2100.00	9.27
100 доларів США	12526.00	55.33
100 фінських марок	3018.00	13.33
100 французьких франків	2444.00	10.79
100 шведських крон	2274.00	10.05
100 швейцарських франків	9140.00	40.37
1000 японських ієн	1000.00	4.42
100 екю	16835.00	74.36
1000 іспанських песет	1301.00	5.75
1000 грецьких драхм	677.00	2.99
100 ірландських фунтів	21893.00	96.71
100 ісландських крон	229.00	1.01
1 кувейтський динар	434.33	1.92
100 ліванських фунтів	73.00	0.32
1000 португальських ескудо	987.00	4.36
100 сингапурських доларів	7744.00	34.21
1000 турецьких лір	18.00	0.08
100 естонських крон	1027.00	—

Комерційні курси клірингових валют по угодах, підписаних до 01.12.91 року.

100 доларів США по розрахунках із Афганістаном	55.33
100 доларів США по розрахунках із Іраном	55.33
100 англійських фунтів по разрахунках із Єгиптом	263.45
100 англійських фунтів по розрахунках із Сирією	105.38
100 індійських рупій по розрахунках із Індією	3.15
1 долар США по розрахунках із Індією в 1992 році	125.26

Валютний коефіцієнт купона до карбованця при здійсненні неторговельних операцій складає 1.0.

Спорт

ПОПУЛЯРНИЙ І БАГАТИЙ

Футбол

По 70 тисяч німецьких марок (у перерахунку) отримали гравці футбольного клубу «Монако» за вихід до фіналу розіграшу Кубка кубків. Такі великі гроші платить «карликове князівство» улюбленій команді, у складі якої грають талановиті футболісти з Ліберії, Сенегалу та Кот-д'Івуару.

У клубу багато коштів, бо до числа його меценатів входить чимало високопоставлених осіб князівства, зокрема князь Реньє, його син принц Альберт. Кожного сезону на потреби клубу виділяється, як повідомляє агентство ДПА, близько 17 мільйонів німецьких марок (в перерахунку), хоч на матчах клубу буває в середньому по п'ять тисяч глядачів.

Команда «Монако» — п'ятиразовий чемпіон, володар Кубка Франції — користується не меншою популярністю і серед французьких прихильників футболу.

— Клуб «Монако» солідніший від марсельського «Олімпіка», контракти з ним надійніші і керівництво не таке неспокійне, — говорить колишній воротар національної збірної Франції Жан-Люк Етторі.

Згідно з опитом, проведеним серед професіональних футболістів Франції журналом «Франс футбол», більше половини з них хотіли б підписати контракт з монакським клубом, бо проживання на Лазуровому узбережжі не пов'язане зі сплатою великих податків. Але важливо відзначити й інше: футбольний клуб «Монако» поряд з авторалі «Формула 1» й великим тенісним турніром, що проходять у князівстві, є одним з «магнітів», які притягують світову громадськість до маленької держави.

У багатої команди — багаті болільники. Вони мають звичку літати в одному літаку з командою, коли вона грає на виїзді, зупинятися разом з нею в шикарних готелях.

— Ми єдиний клуб в Європі, який знає своїх болільників на імена, — сказав жартівливо захисник «Монако» Люк Сонор...

Микола БАБИКІН.
Монте-Карло.

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

ТЕНІС. Американка Дженніфер Капріаті, перемігши в 1/8 фіналу нинішнього розіграшу Уїмблдонського турніру японку Наоко Савамацу, стала 41-ю тенісисткою в історії, яка заробила понад мільйон доларів. Сума призових грошей у 16-річної Капріаті становить тепер 1021300 доларів. Лідирує в цьому «змаганні» Мартіна Навратілова — 17854081 долар. З сорока попередніх мільйонерок 23 продовжують виступати й заробляти гроші.

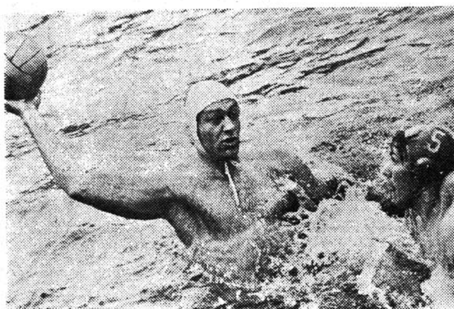
ФУТБОЛ. Позавчора на Республіканському стадіоні в Києві жіноча національна збірна України з футболу провела свій перший міжнародний матч з командою Молдови. Нічия—0:0. Українську команду очолює киянин Олександр Чубаров, а допомагають йому в роботі земляки — Володимир Фастівський та Сергій Сопін.

* * *

На міжнародному футбольному турнірі, який проходить у Монреалі, стався скандал, до якого причетний клуб «Динамо» (Москва). Москвичі виграли в команди Колумбії — 2:1. Але в їхньому складі на поле вийшов під іншим прізвищем гравець Ігор Скляров, що був раніше дискваліфікований на одну гру. Організатори відлучили Склярова і тренера динамівців Валерія Газзаєва від подальшої участі в іграх, результат матчу москвичів з колумбійцями анульовано.

* * *

Один з найкращих гравців шведського чемпіонату Європи-92 Брайан Лаудруп залишить німецький клуб «Баварія» (Мюнхен). З нового сезону датчанин гратиме в італійській «Фіорентині» (Флоренція). Сума трансферу — 6,5 мільйона доларів.

Атака.

Фото Миколи БОЧКА.

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 252047 Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61, 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-44.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Рукописи не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 437.758.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0311123.

1 2 3 4 5 6 7 8 9